

U. B. BERGEN
Ms. 185/j

Bergen, $\frac{22}{4}$ 1876.

K: Peter Fyelling!

Min Samvittighed piner mig, hvert Gælle
naar jeg ser mit Boud ser hen paa
d. A, hvilket jeg ikke har gaaet Tid til
at besvare endnu for idag, og du styler
jog fornuelig. Tiden derhos paa Andet
ligger foruroliggende! Iltson de
blot Gendts hi, hvor min Tid er optaget
for hver Dag, vilds de strax helgis og
undskyld mig, men min her de kunns mig
eget Ord herom, og de kan jo ikke vide,
hvadslags Mennecks jeg er, om jeg ogsaa
er af dem, man kan tro og stole paa.
For ikke at henfalde til Seloras, hi jo ikke
tilføie mere, end at jeg kjærlig har laude
eftir at kunne faa skrive og takke Dem
for den sidste interessante Oplysning,
om min Tjoldemoder Fader, Peter
Nils Pedersen Assens, hvis fuld-
Naam jeg altsaa nu, ved Dem, har
gaaet fuldt Tjag i! Menne Ganske
vare de du takket for den gode
Hjælp! Sikker er det, at min Tjald-
moder "Heloik i Pajover", som vi kaldte
hende hos Mamma for Vestad (i hend

Maat, som alle?

hendes Portret i Olje, og smukt
feir vor heer. De foir 1683, og den
1752, men ved min Rundskrivelse til
Præstens i Landmør, efter hendes
Dødsattest, kunde si ikk foir. Men
naar jeg kunast, om Gud vil lod mig
udføre Ideen, begynder jeg Alvor igen
at samle genealogisk Bidrag til min
egen Slekt, ved jeg nu lidt narmer Best
nu jeg skal sig. Tusent Tak! Og skul
de ellers findes senere Noget om min
Slekt, baar jeg, de ikk glemme. M. B. i
Bergen. Herren give Dem Helse og
lykke med disse Ting da! Skulfs ikk
indgive Andragende til Forhøret
om Ringunderskiftelse til fastsatte
Arbejde i den Retning, de har besigt?

Souderens Personhistorie har jeg nu end
atke hos mig, men her tilloans, som
de ved, de indtil Exemplar udenfor dette
kand. fores. Adlesund og den unge Lærer
ikk vilde give Slip for sin forordet,
usagt nok, den moraliske Ret havde
si, som i Vinkel, heder fort havde ukri-
vitet den gvinen Forhandl. Martens.
Naar unge Pastor Li'er Astrup kommer
til Byen, vil det mors ham ogste
at lade om sine Forfædre. Hans Fader
Lærerskriver i Valdres, og si, de kan
Nestforfædres Børn.

Jeg har samlet Adskilligt i Målleren for
Hofsten Galle's. Imidlertid har jeg aldrig
Tid at gøre videre. "Galle" er en
langt indsendt til Bureauchefessen
i Xania, der havde Interesse derfor, at det var
Genealogisk. Om Rønneberg har jeg samlet
lidt; men det har jeg alligevel
jeg har for meget andet at passe:
Skuldedrageren og en gammel
Møde af Stille om og mine Pligter
for Gud som Kvind; almindelig
som Datter, men først og fremmest
passer. Nils Pedersen Assens har
altså boet for en Gaard kaldet
Slivningen (j. læs vel ret?), som
lige i Byen. At han var sig - rimelig
de "Helvick" var meget rig og vild;
ingen Rigdom og kommer tilhøre
og hendes Mand, Ekte. Lørdag, som var
Militær. Men den antallet for
i Hæng Kone: de talte noget
om, at hun var som nys for det,
at Falk kom ind for hendes firs
skurede Gulve, at enten var det
at de mouth lise Skovs af alle
skole. Tælle for, for at for det
komme ind. Jeg mindes ikke det helt
Jeg er ikke, om jeg ikke først
Gang jeg havde den Tante og
tælle den, presenterede mig

4
som en gammel ^u Sækkavring;
Edelmindest - i sprokket paa Vesten
paa Sækket hos min gamle Onkel
Larsen. Dog var i aldrig udenfor
Sækket og det var Gang og paa
Vægen. Men vi er dog ~~offentligt~~ dette
som et stort Landsmand, og Moders
Sprog - fuldkommen Sækket; med
mere blandet med Thunkheit og
Sænkheit. Men for at komme tilbage
til Genealogien! Saa som de har
noget af Aarsket om Fuldrens
til Fagden Nils Astrup, nemlig
Larsen... Astrup til Fagden og hans
Kusine, Lotens M. Abelseth, har de
veret djelt nok; men det har
ikke dermed. Jeg imidlertid gjerre et
komme her, senere, til det Brandt
og Abelseth og Andre, som naaer
i deres "Landsmands Personbøger" med
fastidder kan; ikke savaa paa til
at konferere med Bogen og min ~~sava~~
Manuskripter. Er det ikke for, at de
skal man var noget beslaet med
Astrups gjenner. Sker Abelseth
Men nu mædes for at slutte, inderst
Sava en god og behagelig Sammen
med Færdighed og alt God, haabent
de blivne min. Sendroff, her i en
og takke for de gode gode Sager.
alt, hvad de her at meddele mig, modtage
ubestridt og naturligvis altid i afanket
Med. Med Astalt venskabelig Mening Brandt.